

TS Nguyễn Hữu Liêm - một loại Việt kiều

Thục Quyên

Ngày 19/10/2022 tờ Tiếng Dân có đăng lại một bài đã đăng trên BBC của một người ký tên TS Nguyễn Hữu Liêm, gửi từ San José, Hoa Kỳ, với tựa đề: Việt Kiều và Nhà nước VN: ‘Đã đến lúc cần chính sách mới hơn Nghị quyết 36’. Cũng bài đó lại được đăng bởi tờ báo mạng Đàn Chim Việt dưới tựa đề “Logic thương tích gặp trí tuệ nông dân: đánh giá nghị quyết 36 về người Việt ở nước ngoài“. Không biết cái tựa nào là tựa tác giả chính thức đặt, chỉ biết bài đó thật sự của ông TS, vì trên FB thì ông TS thú vị với nó lắm để khoe khéo: *Triết gia hú còi mãn thiên hạ tâm tư quá! Ôi Lỗi tại tui mọi nẻo!* (xin phép nhắc ông TS: chữ đúng là nẻo!)

TBT Đỗ Mười tiếp Nguyễn Hữu Liêm tại trụ sở trung ương Đảng ở Hà Nội, 1994.

TS Liêm kể lại về một cuộc gặp gỡ hôm thứ Sáu 14/10 vừa qua, tại tư gia của ông ở San Jose, California, giữa “Ủy ban người Việt ở nước ngoài đến từ Hà Nội và một số nhân sĩ Việt kiều, hầu hết là từ miền Nam” gồm..... chưa tới 10 người.

Đúng ra thì cách “hú còi” tại tư gia mình, với dưới chục người tham dự, dù có mặt của ông phó chủ tịch của cái mà ông TS Liêm gọi là “Ủy ban người Việt ở nước ngoài đến từ Hà Nội” (?) thì cũng chỉ có giá trị của một cuộc phiếm luận hay đã thích gọi là hú còi thì cũng chỉ là **hú còi trong thùng rỗng**. Chuyện quá thường, đã xảy ra biết bao lần trong những năm qua, khi người đại diện nhà cầm quyền VN ra ngoại quốc để tuyên truyền vận động, thì **chỉ có khả năng tiếp xúc với những người lẻ tẻ** như TS Liêm, nếu không dựa vào các sứ quán VN mở tiệc tiếp tân linh đình **mua chuộc chính người của họ** đến ăn

uống vui chơi.

Do đó, sở dĩ có một số người lên tiếng phê bình những điều ông TS Liêm kể lại về cuộc gặp gỡ của ông và các bạn đồng sàng với vài người của cái “Ủy ban nhà nước về người VN ở nước ngoài” (TS Liêm nên tìm hiểu về chữ nhà nước trong cái tên của ủy ban này và dùng cho đúng) , thì không phải là họ “tâm tư” vì ông, mà vì họ thấy cần phải đánh động về âm mưu hiện nay của nhà cầm quyền VN: sau khi thanh toán và bắt bỏ tù gần hết những người dân trong nước đã không chấp nhận sự thối nát, đục khoét, hối lộ và đàn áp của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam, thì nhà cầm quyền này đang tiến hành bước tiếp theo là vờ chấp nhận vài câu chê bai chỉ trích (luôn luôn đi đôi với những câu ve vuốt ngợi khen) của một loại Việt kiều sẵn sàng nhắm mắt trước những tệ trạng ngày càng giết chết mọi khả năng tự vệ của dân tộc trước hiểm họa Trung Quốc, **để được chút hư danh, để được người đưa đón, được “nhà nước lắng nghe” và được cùng gia đình hưởng vài lợi lạc.**

Ai cần một chính sách mới hơn là “nghị quyết 36” ?

Nghị quyết 36 là do Bộ chính trị đảng CSVN ban hành ngày 26/03/2004, để thực hiện năng chức quản lý nhà nước về công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài. Đó chỉ là sự chỉ đạo của đảng CSVN cho cán bộ làm sao thu hút được những người gốc VN sống ở ngoài VN (và là công dân xứ khác), vì những người này không còn chịu sự chỉ huy của họ nên họ không thể đàn áp được. Nhưng những người này có thể làm lợi cho họ khi mang tiền về, khi quảng cáo cho họ về những cố gắng và tiến triển đảng CS mang tới cho dân Việt, để đánh đổi sự đi lại, tự do mua bán và hưởng lợi. Loại Việt kiều này chỉ nhận lợi chứ không phải chịu những bất công xã hội, những bất lợi khi đất nước VN suy sụp, tan nát, vì lúc đó họ có thể nhờ vài giọt nước mắt nhưng đồng thời đã nhanh chân chạy về quốc gia nơi họ hiện là công dân. Trò này cũng chẳng có gì là mới mẻ cả. Đại đa số người dân Trung Hoa, kể cả trí thức, đã ký hợp đồng không lời với nhà cầm quyền CS Trung Quốc kiểu “*Chúng tôi không đưa ra bất kỳ nhận xét chỉ trích bất lợi nào, vậy các ông hãy để chúng tôi yên*”. Dân Việt Nam trong nước thì giờ đây cũng đành sống theo cách đó: im mồm để không ngòi tù đến bệnh hoạn mà chết.

Nhưng Việt Nam khác Trung Quốc. Việt Nam cần sự giúp đỡ, viện trợ của quốc tế. Ngoài cách bịt miệng dân, VN lại cần một đội ngũ những người từng là người Việt, ra vào VN dễ dàng để có vẻ rất hiểu biết về tình hình

VN. Những người này ngược với người dân trong nước, được khuyến khích lên tiếng nhiều, nhưng hoàn toàn phải tránh né không nhắc về các vấn đề vi phạm Nhân quyền, nhà cầm quyền tham nhũng, tình trạng thiếu một nhà nước pháp trị...v...v... ở VN, để nhà cầm quyền VN **thoải mái nói láo** hầu nhận các sự viện trợ, giúp đỡ nhân đạo. Cái vòng luẩn quẩn là chính một phần nhỏ những trợ giúp khổng lồ của thế giới tự do mấy chục năm nay đã khiến vài vùng quê VN có điện, có nước, nên những trí thức kiểu TS Liêm vội “hú còi” rằng **“đời sống chung của quần chúng đã được nâng cao rất nhiều”**.

TS Liêm học cao, đầu còn trong tuổi ngây thơ, lại vào ra Việt nam dễ dàng, sao không nhận ra người dân miền Nam VN muốn đời có ruộng có đất, dù to dù nhỏ, của tổ tiên cha ông để lại, bây giờ được đảng CS biến họ thành “vô sản”, “dân oan”? Trong khi nhà báo Phạm chí Dũng nhìn thấy và báo động về sự nguy hiểm của mạng lưới hối lộ tại VN nên lên tiếng đòi Liên Minh Âu châu phải buộc điều kiện Nhân quyền và tính minh bạch vào Hiệp định thương mại tự do EVFTA, thì năm tù 15 năm? Đây là lý do để ông TS “công bằng ghi cho Nhà nước VN điểm cộng”?

Ông Nguyễn Minh Triết sang quận Cam, California, trốn trui trốn nhủi vì bị biểu tình đả đảo dữ dội của người Việt, **chỉ gặp được loại Kiêu bào sẵn sàng đội ơn** thiện chí vượt bực của đảng Cộng sản, như ông TS nói, để được miễn thị thực, **được công nhận song tịch**, mua bán bất động sản... Loại Kiêu bào đó ông TS Liêm có lẽ quen nhiều, nên giờ đây cho rằng cần đề nghị với Bộ chính trị VN ra một “tân nghị quyết”?

Dân Việt trước hết là những công dân Việt đang sống tại Việt Nam.

Đa số những người Việt tỵ nạn chính trị tại Mỹ (và Âu châu) hiện là công dân của những nước có Tự do Dân chủ. Sự thành công của họ nơi đất sống mới cũng như sự sụp đổ của chủ nghĩa CS trên thế giới càng cho thấy là súng đạn khi xưa đã thua, nhưng lý tưởng tự do dân chủ của miền Nam VN đã thắng. Những người Việt chạy tỵ nạn lúc đã ở tuổi trưởng thành giờ đây, sau 47 năm, đã là những bậc cao niên. Nhìn tình hình thế giới thì thấy rõ ràng là **Lẽ Phải cũng nhiều khi bị cái Ác đê bẹp** nên tình cảm ngự trị trong tâm trí họ chỉ còn là những sót sa thương dân tộc, là nỗi buồn vì không bảo vệ được những đồng bào nghèo khổ, những người bạn trí thức can đảm đang bị đàn áp ở quê nhà.

Ông TS Liêm và các bạn Việt kiều của ông muốn xin xỏ một cách đối xử nào khác của đảng CSVN thì là việc của các ông bà. Nhưng xin nhớ, các ông bà chỉ là một loại Việt kiều mà thôi. Còn đảng CSVN nếu có can đảm và sòng phẳng để công nhận những sai lầm chính sách thì hãy quì xuống xin lỗi **người dân trong nước, tạ tội với tiên nhân** đã bao ngàn năm hy sinh giữ gìn bờ cõi, bằng cách thả hết những người con yêu nước đang trong vòng tù tội, để dân tộc Việt còn có một tương lai.

BS Nha Khoa Thục-Quyên